

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. VI. Ad can. XI. dist. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

quasi per saturam, collectum & utile cum inutili mistum. confer ob-
servationes And. Schotti lib. 1. c. 2.

CAP. VI.

Ad can. XI. dist. 16.

S U M M A R I A.

1. Annotatio quid?	8. Eustathius Sebastenus.
2. Παροσημείωσις.	9. Sardica, quæ & Triadiza.
3. Ancyra.	10. Sardis.
4. Neo-Cæsarea.	11. Januarius Episc. Benevent.
5. Non semper conciliorum præ-
sides canones concipiebant.	12. Concilii hujus auctoritas.
6. Gangra.	13. Bini emblemata.
7. Osius Cordubensis.	14. Sensus Gratiani.

Continet diversas annotationes synodorum particularium. Annotatio glossis Παροσημείωσις. Est brevis & compendiosa scriptura pro memoriâ facta. Ita capitur in l. 82. §. servo. 2. ff. de Leg. 2. Sic usurpatur privata scriptura, qua debitorem aliquem nobis adscribimus. l. 7. C. de probat. l. ult. C. d. conv. fisco. debit. Hoc loco significatur compendiosa synopsis synodorum. Sic utitur Julianus Antecessor Novell. 248. & Justinianus Nov. 82, c. 5. Et Cresconius in Breviario, ubi enumeratis canonibus sanctorum Patrum, addit: Explicit annotatio canonum sanctorum Patrum. Dicebatur Παροσημείωσις, cum acta non essent plenaria, neque omnes allegationes partium scriptis mandarentur, sed summa capita paucis sub uno conspectu ponerentur. Vide Summum Cujacium ad Nov. 82. Et Hieronym. in Esaiam c. 4. σημειώσεις vocat excerpta & annotata. Prima ergo annotatio est Ancyranæ Synodi. Ancyra Metropolis Gallatiæ. Decem & octo episcopi è diocæsiibus Orientis Asiaticæ & Ponticæ XXV. canones ediderunt. Quorum observatio ad alias quam tres illas diocæses non poterat extendi. Secunda Neo-Cæsariensis. Neo Cæsarea est Metropolis Ponti Polemoniæ, ut est in Notitiâ Leonis. Auctor eanorum in ea expositorum dicitur Gratiano Vitalis, Episcopus Salaminus. Sed perperam. Nullus enim talis fuit Episcopus. In

Annotatio
quid?

Παροσημείωσις.

Ancyra.

Neo-Cæsarea.

*Non semper
concliorũ
præsides ca-
nones con-
cipiebant.*

Gangra.

*Osus Cor-
dubensis.*

*Eustathius
Sebastenus.*

*Sardica,
quæ &
Triadiza.*

Subscriptionibus apud Binnium legitur primus, Vitalis Antioche-
nus Cæles Syriae. Legendum forsan apud Gratianum Vitalis An-
tiochenus & Salaminus Germanicæ Cæles Syriae, qui etiam syno-
do subscript. Non enim semper qui concilio præerant, etiam
canonum erant Auctores. Nam Concilio Valentino III. Remigius
Lugdunensis Præsides fuit, & Ibo Gratianopolitanus quartus in or-
dine auctor dicitur sex primorũ canonum concilii ab Hincmaro
in priore epistolâ ad Carolum Calvum: Et Venio Senonensis e-
piscopus præerat concilio apud Carisiacum, & tamen Hincmarus
composuit quatuor capitula contra Godeschalci errores, ut est in
ejus actis, teste Johanne Dartefio. Tertia fuit Gangrensis, post
Nicanum concilium, ut habet Inscriptio hujus synodi apud Zona-
ram, & Zonaras ipse, Balsamo & Harmenopolus in epitomâ cano-
num. Gangra Paphlagonum civitas est, & Metropolis. Zona-
ras *lib. 3. c. 13.* Et Imperator Leo Sophus in dispositione Metropo-
litanarum sedium. Auctor canonum statuitur Gratiano Osus
Cordubensis. Constat præterea ex epistolâ Episcoporum synodicâ
ad Armeniæ episcopos, apud Binium, inscriptâ à XVII. Episcopis.
Dicitur congregata contra Eustathium, quem Sebastenum intelli-
gunt Episcopum, ex Socrate *lib. 2. c. 33.* & Sozomeno *lib. 3. c. 13.*
Samuel Peritus *lib. 3. var. lect.* Eustathium illum non fuisse Seba-
stenum Episcopum, sed Presbyterum tantum ex Socrate, citato lo-
cò adstruit. Baronius non fuisse Eustathium, sed Eutachium quen-
dam damnatum: quod Basilius & alii, qui loquuntur de variâ ejus
dispositione, ei nunquam objecerint Synodi Gangrenæ conde-
mnationem. Sed hæc conjecturæ sunt. Quarta est Sardicensis. Sar-
dica Illyrici urbs, Daciæ Metropolis, ut tradunt Eutropius, Anto-
ninus Itinerario & Suidas. Sed Serdica scribunt. Consentiant
Socrates Scholasticus *lib. 2. c. 18.* & Theodoretus *lib. 2. c. 3.* Sigo-
nius *lib. 5. Occidentalis Imperii*, locat eam cis Istrum, in Daciâ Me-
diterraneâ, inter duas Mœsias. Eam esse quæ postea Triadiza dicta,
ait Glycas. Imperatores quandoque ibi constitisse, datæ plures in-
de constitutiones Constantini M. in Cod. Theodos. docent, ut *l. 2.*
de donat. l. 1. de Accusat. Anno 316. l. 1. ad l. Jul. de Vi. Anno 317.
Anno 319. l. 1. de Abolit. l. 2. de Inoff. Testam. quæ data est ad Clau-
dium

dium Præsidem Daciæ. A Valentiniano & Valente *l. 3. de Legat. ad Mamertinum P.P.* Alia est Sardis, urbs Lydiæ, ad Tmolium montem sita. Stephanus Byzanzius *πρὸς πύλεων: Σάρδεις πόλις Λυδίας. Ὁ πόλις σαρδιανός, τὸ κτητικὸν σαρδιανικός.* Ponitur hæc à Gratiano ante Antiochenam. Sed Antiochena prior. Habita enim Ruffino & Eusebio COSS. an. XI. post mortem Constantini. Socrates *lib. 2. c. 15.* Vel decimo, ut Sozomenus *lib. 3. c. 11.* De Sardicensi ait Gratianus noster, Patres LX. statuisse canones viginti unum, quorum auctor maximè Osius Cordubensis episcopus, & Vincentius Capuanus Episcopus, & Januarius Beneventanus, & Calepodius Neapolitanus. Fuere plures nomine Januarii. Hic autem Beneventanæ civitatis Episcopus capite cæsus sub Diocletiano Principe Constantio V. & Maximiano COSS. ut Baronius refert. Immensam etiam flammarum eruptionem è Vesuvio non tantùm proximè adjacenti civitati ac circumjacentibus regionibus: sed toti Europæ conflagrationem minitatum fuisse, quæ tamen Januarii virtute compressa fuerit, ex veteri homilia narrat idem. Meminit Romæ in suburbiis viâ Tiburtinâ templi in honorem Januarii dicati, Gregorius *lib. 4. dialog. c. 26. & 54.* Sanguis hujus martyris in ampullâ vitreâ servatur concretus, liquefcere tamen & fluere, perinde ac recens effusum sæpe conspici, ait Baronius Martyrol. die 19. Sept. Cæterum de auctoritate hujus concilii non convenit Bellarmino & Baronio. Ille partim confirmatum, partim reprobatum esse ait. At Baronius ad A. D. 345. & Binius in notis ad hoc concilium volunt constitisse ex meris Orthodoxis CCCLXXVI. Episcopis. Quod refutatur ex historicis illorum circiter temporum, Socrate, Sozomeno, Theodoreto & ipso Athanasio præsentem in concilio, Apologiam II. Emblema igitur Binii est, ad-jacientis non solum hæc verba Synodo: *Tom. 1. fol. 440. Et subscripserunt, qui convenerunt Episcopi omnes.* Sed & Gratiano nostro insultantis, quod sexaginta tantum Episcopos concilio interfuisse asserat. Sanè Socrates *lib. 2. c. 20.* disertim memorat circiter CCC. occidentales orthodoxos Sardicam convenisse: Ex orientilibus autem Arrianis eo statim LXXVI. adfuisse. Unde refutatur iterum Baronius & Binius, qui duo eodem tempore celebrata concilia

Sardis.

Januarius
Episc. Benevent.

Concilii hujus auctoritas.

Binii emblema.

cilia fuisse, uno CCCLXXVI. orthodoxorum, altero LXXVI. Arrianorum volunt. Unam enim fuisse synodum: Sed quia vicina erat Philippopolis, Arrianos suum seorsim agitasse ibi conciliabulum, Socrates *lib. 2. c. 20.* testatur. Quantum ad Gratianum non dicit non plures LX. Patribus concilio interfuisse: sed totidem eorum canonibus statuendis operatos esse. An verè, non disputo.

Sensus Gratiani.

CAP. VII. De Apocrisariis.

S U M M A R I A.

1. Apocrisarii vox quando au-
diri cepta.	4. Episcopi in aula regiâ Apocri-
sarii.
2. Archi-Capellanus, Apocrisia-
rius.	5. Apocrisarius à respondendo.
3. Comes Palatii.	6. Responsales.
	7. Ad-Responsum, quale officium.

*Apocrisarii vox quando au-
diri cepta.*

Archi-Capellanus, Apocrisarius.

V Ir eruditus, David Blondellus hoc nomen ante annum Domini 450. Romæ non esse cognitum ait. Et in occidentali Ecclesiâ receptum circa annum 500. De his Adalardus apud Hincmarum Rhemensem *Epistol. lib. 3. c. 9.* duos in Aula Francorum regios ministros comparans ait: *præcipuè duo, id est, Apocrisarius, qui vocatur apud nos Capellanus, vel Palatii custos, de omnibus negotiis Ecclesiasticis vel ministris Ecclesiæ: Et Comes Palatii de omnibus secularibus causis vel judiciis suscipiendis curam instanter habebant, ut nec Ecclesiastici, nec seculares prius Dominum Regem absq. eorum consultu inquietare necesse haberent, quousq. illi præviderent, si necessitas esset, ut causa ante Regem merito venire deberet. Et c. 20. Apocrisarius quidem de omni Ecclesiasticâ religione, nec non etiam Canonica vel Monastica altercationes, seu quæcumque palatium adibant, pro ecclesiasticis necessitatibus sollicitudinem haberet, & ea tantummodo de externis Regem adirent, quæ sine illo plenius desiniri non potuissent. Pertinebant itaque omnes quæstiones canonica, quæ ad palatium deferebantur, ad Archiepiscopi cognitionem & judicium; Non secus atque omnes causa seculares*
ad